

Pozemské tělo.

Člověk nese svou pozemskou schránku, kterou potřebuje ke zrání svého ducha v hrubohmotnosti, v nezodpovědné lhostejnosti a nepochopení. Jakmile nemá žádnou bolest, zanedbává tento dar, který tím obdržel, a vůbec nemyslí na to, aby tělu dal to, co potřebuje, především však to, co mu prospívá. Dbá svého těla vždy jen teprve tehdy, když ho poškodil, a proto pociťuje bolest, nebo když je skrze ně nějakým způsobem brzděn ve své denní práci, v provádění tak mnohých hříček nebo zálib.

Dopřává si sice pokrmy a nápoje, avšak nepromyšleně a často v přemíře, tak, jak se mu to jeví právě příjemné, zcela bez ohledu na to, že tím svému tělu škodí. Žádného člověka nenapadne těla pečlivě dbát, dokud mu nepřináší žádné bolesti. Avšak právě udržení **zdravého** těla je naléhavým požadavkem.

Člověk má dát **zdravému** tělu to, co potřebuje, má ho dbát s veškerou péčí, která se nejpotřebnějšímu nástroji pro správnou činnost v této hrubohmotnosti musí poskytnout. Ono je přece tím **nejdrahocennějším**, co každý pozemský člověk obdržel pro svůj pozemský čas.

Avšak pohledte na dospívající mládež, s jakou rouhavou lehkomyšlností tělo zanedbává a týrá v přepínání nejrůznějšího druhu.

Hlavní zavinění zde také opět vyplývá jen z rozumové výchovy falešným směrem. Můžete to poznat zřetelně a také snadno, máte-li k tomu skutečnou vůli. Pozorujte někdy

studenty, jací jsou dnes a jací byli vždy! Studenty, kteří převážně mezi mládeží v první řadě **jednostranně** pěstují rozum skrze své studium. Jak pyšně zpívali a zpívají ještě dnes své písně o kráse studentského života! Hrdě, s vypjatou hrudí! Dokonce i starší páni o tom rádi stále znovu zpívají.

Zeptáte-li se však sebe samých někdy poctivě, v čem tato pýcha spočívá, tak musíte zkoumat jejich písně z hlediska obsahu, abyste našli tento důvod. Při tom přichází na zdravě myslícího člověka hluboký stud; neboť tyto písně v sobě nesou jen oslavu pitek a flirtování, zahálku, promrhání nejlepší doby vývoje v pozemském bytí! Právě té doby, kdy mají lidé započít svůj rozmach, aby se stali plnocennými lidmi v tomto stvoření a dosáhli oné duchovní zralosti, aby vyplnili místo, které člověk jako takový ve stvoření má plnit a naplnit, podle zákonů svého Stvořitele, svého Pána!

Tyto písně ukazují až příliš zřetelně, co je považováno za nejkrásnější a nejideálnější v oné době, ve které by člověk pln vděčnosti a radosti musel čistě cítit, jak se jeho duch dostává skrze pozemské tělo do spojení s veškerým okolním světem, aby v něm jako plně vědomý a tím svému Stvořiteli plně zodpovědný působil! Kdy každý duch začíná skrze vyzařování pohlavnosti formovat své chtění a vysílat je daleko do hrubohmotnosti s tak mnohými odstupněními.

Avšak tyto písně jsou výsměšným pokřikem vůči prázákonům stvoření, jimž odporují až do posledního slova!

V protikladu k tomu stojí ona mládež, která nenavštěvuje vysokou školu. Zde najdete také všechny základy vhodnější k správnému ošetřování jejich pozemského těla, tedy zdravější a

přirozenější. Za předpokladu, že tito mladí lidé nepěstují nějakým způsobem sport nebo se nevěnují politice! Pak přestává také všechno rozumné, zdravé.

Kamkoliv se zkoumavě rozhlédnete, musíte poznat, že člověk neví ještě nic o zákonech stvoření.

Člověk nemá ani tušení o tom, jakou zodpovědnost bezpodmínečně nese za jemu svěřené pozemské tělo! Nevidí také hodnotu pozemského těla pro jeho postavení ve stvoření, nýbrž udržuje svůj zrak upřený jen sem na tuto zemi. Avšak pro tuto zemi je význam jeho pozemského těla tou nejmenší částí!

A tato nevědomost o zákonech stvoření nechala vplížit omyly, které neustále se množíce přinášejí škodu mnohým lidem. Pronikají a zamořují všechno!

Jen proto se mohlo stát, že dokonce i mezi všemi stávajícími církvemi nalezl přístup nesmyslný názor, že oběť utrpení a oběť smrti je za určitých okolností bohubí! Také v umění hluboce zakořenil se tento falešný názor; neboť se v něm často nachází oslava myšlenky, že člověk může jinému přinést „spásu“ dobrovolnou obětí nebo smrtí z lásky!

Tím zmátlo se toto lidstvo jen ještě více.

Avšak Boží zákon ve své neochvějné spravedlnosti nepřipouští, aby jeden směl zastoupit ve vině někoho jiného. Takovýto čin uvaluje pouze vinu na toho, kdo se obětoval, kdo si tím vynutil zkrácení svého pozemského bytí. Zahazuje tím svěřené mu pozemské tělo nutné k jeho zralosti jako bezcenný hadr! K tomu přistupuje ještě klamná představa duše, že tím

vykonala něco velikého a Bohu velmi milého. Obětující se se učinil takovýmto způsobem **dvojnásob** vinným v domýšlivosti, že mohl někoho **jiného** oprostít od viny. Učinil by mnohem lépe, kdyby vyprosil odpuštění pro sebe samotného jakožto velikého hříšníka před Pánem; neboť tím označuje svého Boha za nespravedlivého soudce, který by byl schopen připustit takovýto svévolný čin a nechal by se sebou smlouvat.

To je ve skutečnosti navíc ještě rouhání se Bohu! Tedy třetí vina při takovémto činu, který je hrubě, bezpodmínečně v rozporu s každým citem pro spravedlnost.

Je to vlastní vypínavost, a žádná čistá láska, která koná takovéto skutky! Takovéto duše budou na onom světě rychle poučeny, až budou muset trpět pod následky, které se táhnou za jejich činy, zatímco tomu druhému se tím žádným způsobem nepomohlo a, když v to vědomě doufal, musí ho to jen ještě více zatížit.

Je tak politováníhodné, že dokonce i velcí umělci ve svých dílech holdovali nešťastnému bludu vykoupení. Jemně cítící umělec musel by se přece nad tím zarazit, protože je to nepřirozené, odporující každé zákonitosti a zůstávající zcela bez opory!

Pravá velikost Boží se tím snižuje.

Je to opět jen lidská domýšlivost, která troufale očekává od neovlivnitelné Boží spravedlnosti, že by byla schopna přijmout takovouto oběť! Tím přece člověk staví své pozemské soudy ve vykonávání spravedlnosti výše; neboť u nich ho takováto myšlenka ani nenapadne!

V takovémto jednání ukazuje člověk pohrdání pozemským tělem, avšak žádný dík za hrubohmotný nástroj přenechaný mu ke zrání, kterého dosti nedbá, řádně a čistě ho neudrží, což je pro určený pozemský život nepostradatelné.

Proto nauč se správně znát pozemské tělo, člověče, abys s ním uměl podle toho nakládat! Teprve pak budeš také schopen ho správně používat a ovládat jako to, čím pro tebe má být na této zemi. První důsledek skutečného ovládání tvého těla ukazuje se v lehkosti a kráse pohybů, jimiž se projevuje síla ducha v harmonii se svým nástrojem.

Abyste se v tom naučili správně rozlišovat, pozorujte někdy lidi, kteří holdují nějakému druhu sportu. Rychle poznáte, že zocelení těla samo o sobě také neposkytuje krásu pohybu, protože v něm spočívá přílišná jednostrannost, nezachvívá-li se při tom také duch v nutné harmonii. Krok sportovce je velmi často cokoliv, jen ne krásný, držení těla málokdy půvabné. Sportovec je velmi vzdálen tomu, aby tělo skutečně ovládal!

Neboť síla přichází jediné z ducha! Siláctví z těla!

Tak svědčí **těžký** krok o tíži, avšak ne o síle. Duchovní silou udržované a proniknuté tělo má **elastické** pohyby a kráčí tudíž lehce a pružně, lhostejno, zda je jeho váha velká nebo malá.

Těžký krok svědčí u lidí vždy jen o nedostatku správného ovládání jejich těla duchem. A vláda ducha odlišuje člověka od zvířete! Zvíře je v tomto podrobno jiným zákonům, protože jeho duše přichází z bytostného. Ono však plní tyto zákony, žije v harmonii těla s duší a ukazuje v pohybech také vždy zcela určitý druh krásy, odpovídající jeho tělu. I přes často tak ohromnou

tělesnou váhu má oproti člověku lehkou chůzi!

Jděte do zoologické zahrady! Pohled'te tam na zvířata a lidi. Pozorujte je jednou velmi důkladně. Následky scházející harmonie mezi duší a tělem vám tam musí být rychle nápadné u všech **lidí**, zatímco zvířata jsou zcela „přirozená“, pokud jim v tom nebrání nějaká nemoc. Budete sami pozorovat, že člověk vede falešný způsob života a své tělo neovládá, správně v něm nežije a stojí vůči němu zcela neharmonicky.

Tak je tomu také s výživou a udržováním. Zvíře nebude své tělo nikdy přecpávat, jak to činí tak mnozí lidé! Je nasyceno, když nepociťuje již žádný hlad, zatímco člověk v mnoha případech, když už nemůže dál jíst! To je velký rozdíl, vyvolaný opět jen přepěstovaným rozumem ve snaze potlačit v tom přirozenou rozumnost.

Zvíře pije také jen proto, aby uhasilo žízeň. Člověk však v sobě vypěstoval klamnou představu požitku, která musí tělu v přemíře přinést mnoho škod. Poukazuji zde opět na zvyklosti studentských společenství v pití, jakož i v zanedbávání spánku, které tento falešný způsob života ustavičně vyžaduje.

K tomu není třeba žádných dalších vysvětlení; neboť toto počínání je již dosti známé jako velmi pošetilé. Ani ti, co jsou v tomto nejshovívavější nebo nejomezenější, nemohou tvrdit, že by to bylo užitečné nebo že by to nepřinášelo žádnou škodu.

Lidé, kteří kráčejí cestami v zoologické zahradě, aby se dívali na zvířata, zřetelně ukazují, že by se od zvířat sami museli učit, aby v tom se svým pozemským tělem stáli ve stvoření správně. „Kráčct“ se již ovšem říci nedá; neboť jen velmi málo z

návštěvníků také vidíme „kráčet“. Ve výrazu „kráčet“ spočívá přece pojem půvabu a přirozeného ovládání. Mnozí lidé však belhají nebo chodí ztěžka, zcela bezmyšlenkovitě nebo chodí zamyšleně, nervózně spěchají, roztržitě a rozervaně. Po kráse při tom není ani stopy. Zcela zřetelně vidíte, že nedbají pohybu svého těla a následkem svého falešného, jednostranného myšlení ho dokonce v přirozeném pohybu brzdí. Toto zanedbávání je již od mládí. Až později se v tom ukáže tak mnohé opomenutí, avšak potom také bezpodmínečně. Důsledky se dostaví vždy.

Jaká krása však spočívá již jen ve slovech: kráčet, putovat! Stěží ještě tušíte vysokou hodnotu, která v tom spočívá. S veškerým tímto nedbáním svého pozemského těla ukazuje člověk nezralost ducha! Zralý duch bude **vždy dbát** svého těla jako nutného nástroje pro dosažení své pozemské zralosti a nebude ho nesmyslně zneužívat! Bude o něj pečovat **tak**, jak je to tělu **prospěšné**, a ne jak to tu a tam vyžadují jeho často vybičované nervy v pokřivení přirozených pojmů.

Kde čistá duchovní síla zcela proniká hrubohmotným tělem a ovládá je, tam **musí** pohyby ukazovat také krásu, protože jinak to být nemůže. Tam budou i hrubohmotné smysly zcela proniknuty krásou, takže všechno, co dělají, zušlechťují, ať je to cokoliv.

Krása a půvab je výraz čistého lidského ducha, ve všem jeho **působení**, k čemuž náleží i pohyby hrubohmotného těla!

Pohledte kolem sebe a všechno se vám přece ukáže! Jestliže stojíte živoucně ve stvoření, **musíte** to rychle poznat.

Při tom budete shledávat, jak nemožně v tom doposud

člověk jednal, jak sám málo poznal stvoření, které pro něj bezpodmínečně zůstává jeho domovem! Je do něj zrozen, avšak chce se vždy z něho vymanit, chce se postavit nad něj. Toto podivné chtění mu nikdy nedovolí, aby v něm stál jistě; neboť se při tom neučí znát svůj domov.

Pozemské tělo každého člověka je úzce spojeno s **tou** půdou, na které povstalo! Podle zákonů stvoření pro všechnu hmotnost! S tím má vždy počítat. A to je to, co doposud jen zřídkakdy také dodržoval. Domníval se, že je od ní v tomto osvobozen, a není to tak! Avšak je s ní tak úzce svázán jako tělo zvířete! **Oba** druhy těla jsou zformovány bytostným! U zvířat to člověk všechno přesně vypožoroval a také to ví. Avšak **své** tělo nechce postavit pod stejný druh zákona! A to je falešné.

Pozemské tělo je spojeno s **tou částí** země, na které bylo zrozeno! Úzce spojeno je i se všemi hvězdami této zcela určité části a se všemi vyzařováními, která k ní patří. V druhu rozšířeném mnohem víc, než si dokážete představit! Jen **ta** část země poskytne tělu zcela přesně to, co potřebuje, aby správně vzkvétalo a zůstalo plné síly. Země poskytuje to ve svých jednotlivých pásmech vždy v pravý čas tak, jak to potřebují všechna hrubohmotná těla, která se v těchto zcela určitých pásmech **narodí!** Byliny a plody působí proto na lidské tělo prospěšně a nejlépe je budují v **té** době, kdy je země **přináší!**

Tělo **potřebuje** takovéto potraviny v té době a z **takového** pásma, kde kdysi povstalo, s nímž zůstává trvale spojeno.

Jahody v době zrání jahod, jablka v době sklizně jablek a tak dále! Tak je tomu se všemi plody a všemi bylinami. Proto jsou léčení bylinami příznivá jen v době, kdy jsou byliny v plné síle.

Také pro zdravé tělo!

Bytostné samo poskytuje pozemskému tělu tuto neustálou změnu ve výživě, tak, jak ji skutečně potřebuje! Právě jako je slunce, déšť, vítr tím **nejlepším** pro zdravou činnost kůže! Stvoření dává člověku všechno, co potřebuje pro své pozemské tělo, a dává to také ve správném střídání a v pravý čas!

S veškerým mimořádným uměním nemůže člověk nikdy dosáhnout **toho**, co mu stvoření samo od sebe poskytuje!

Jen na to dbejte! Na této zemi je pozemské **tělo** úzce propojeno s **pásmem**, ve kterém leží jeho rodiště! Má-li člověk v cizím pásmu zůstat také zdravý a udržet si **plnou sílu** k pozemskému působení, tak musí jako základ pro výživu jeho těla platit jen to pásmo, ve kterém se narodil. S pečlivostí může pak sice vytvářet most, který mu po nějaký čas umožní plné působení, avšak nikdy ne trvale! Musí i tak tu a tam zpět, aby si přinesl vždy novou sílu! Navzdory všemu si však také **zkrátí** své pozemské bytí!

Není to libovůle nebo náhoda, že pozemští lidé jsou různé podoby a také barvy těla.

Pražáky stvoření staví je již na zcela určité místo, které jediné slouží k jejich pozemskému zrání! A podle toho jsou také vybaveni.

Bytostné vám vytváří vaše pozemská těla a současně také potravu k jejich udržování! Jednotně to však působí jen v určitém pásmu a v určité části země! S vámi lidmi tomu není jinak než s rostlinami a zvířaty; neboť i vy jste plod stvoření, jste jen tvor,

který je a zůstává úzce spojen s pásmem a vyzařováními té části země, kde povstal.

Proto musí být při nyní již nastávajících převratech na této zemi také přeměněno pozemské tělo, jinak nemůže nadále existovat! Změní se proměnou bytostného působení! Ta nastane také se změnou záření, tím i klimatu a vývoje forem i udržování veškeré hmotnosti. Pod novým paprskem Světla!

Proto pozorujte a učte se z každé činnosti ve stvoření! Je vaší povinností poslouchat prazákony stvoření, jakmile chcete dosáhnout toho, co vám slouží k užitku a vzestupu! Pokud chcete v budoucnu vůbec existovat!